

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Baptismo Et Confirmatione - Dvobus Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VI. Idem probatur ex Latinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53934)

Etum per oleū, cuius figura fuit illa columba cum ramo oliuę. Deniq; verba Græca. τὸ ἔλαιον βαπτίσματος παραλαμβάνω, rectiùs verterentur: Oleū Baptismati succedit, quàm Oleum in Baptismate assumitur, vt Oecolampadius vertit. Nā in Græco nō est, in Baptismate; & verbum παραλαμβάνω, propriè dicitur de eo, quod assumitur, vt alteri succedat.

CAPVT SEXTVM.

Idem probatur ex Latinis.

ERTULLIANVS in lib. de resurrectione carnis, videtur totum ritum breuissimè comprehendere, id est, vñctionē, signum crucis, & impositionem manus: Caro, inquit, ungitur, vt anima consecretur; caro signatur, vt anima muniatur; caro manus impositione adumbratur, vt anima Spiritu illuminetur. Et ibidē coniungit hoc Sacramentū cum Baptismo, & Eucharistia, nam antea dixerat: Caro abluitur, vt anima emaculetur Et post illa omnia subiūgit: Caro corpore Christi vescitur, vt anima de Deo sagineatur. Idē in lib. I. contra Marcionem non procul à fine, iterum coniungit olei vñctionē cum aqua Baptismi, & pane Eucharistia: & similiter in li. de præscript hæreticorum. Deniq; in lib. de Baptismo, sic ait: Exinde egressi de lauacro, perūgimur benedicta vñctione. Et paulò pōst: In nobis carnaliter currit vñctio, sed spiritualiter p̄ficat. Et paulò pōst: Dehinc manus imponitur per benedictionē aduocans, & inuitans Spiritū sanctū.

II. S. CYPRIANVS lib. I. epist. vlt. Vngi quoq; necesse est eum qui baptizatus sit, vt accepto Chrismate esse vñctus Dei, & habere in se Christi gratiam possit. Et lib. 2. epist. 1. Tunc demum plene sanctificari, & esse Filij Dei possunt, si Sacramento vtrog nascantur. Vides, Sacramentū vocari Confirmationem & cum Baptismo conferri. Item in epistola ad Iubaianū: Nunc quoque apud nos geritur, vt qui in Ecclesia baptizantur, per Præpositos Ecclesię offerantur, & per nostram orationem, & manus impositionē Spiritum sanctum consequantur, & signaculo Dominico consummentur. Si quis obiiciat, Cyprianum in his omnibus locis agere causam Anabaptismi: Respondendū est, id quidem esse verum, sed non ob id esse falsa, quæ de ritu & effectū sacri Chrismatis ab eo dicuntur. Nam Ecclesia Catholica

tholica semper notauit errorē Cypriani de Anabaptismo; nunquam notauit vt errorē id, quod ille scripsit de Confirmatione; & s. August. lib. 5. de Baptismo refellit argumenta Cypriani pro Anabaptismo, nec tamē vnquam, vel vno verbulo damnat, quē Cyprianus de hoc Sacramento tam magnificē scripsit.

III. Auctor SERMONVM de operibus Cardinalibus Christi, quæ habentur inter opera Cypriani, tametsi reuera nō est Cyprianus, est tamen antiquus, & doctus, & apertissimē tribuit Chrismati consecrato vim sanctificandi eo modo, quo Cyprianum loquentē audiuius Sic enim loquitur in sermone de vntione Chriſmatis: *Hodie in Ecclesia ad populum acquisitionem sanctificandum, in participatione dignitatis, & nominis sacrum Chisma conficitur, in quo mixtum oleo balsamū regie, & sacerdotalis gloriæ exprimit vnitatē, quibus dignitatibus initiandi diuinitus est vntio instituta.* Et infra loquens de Chriſmate: *Sanctificati elementu iam non propria natura præbet effectum, sed virtus diuina potentius operatur, & ad est, veritas signo, & Spiritus Sacramento* Et infra: *Et huius vntionis beneficio, & sapientia nobis, & intellectus diuinitus datur, consilium, & fortitudo cœlitus illabitur, scientia & pietas, & timor inspirat: omnibus supernu infunditur Hoc oleu vnti cum spiritualibus nequitia colluctamur.*

IV. EYSEBIVS Eirissenus, seu quicumque fuit Auctor (nam sine dubio Latinus fuit, & insignis) in sermone de Pentecoste. *Quod, inquit, nunc in confirmandu Neophytu manus impositione tribuit singulis, hoc tunc Spiritus sancti descensio in credentium populo donauit vniuersis.* Et infra: *Ergo Spiritus sanctus qui super aquas Baptismi salutifero descendit illapsu, in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam, in Confirmatione augmentum præstat ad gratiam.*

V. PRVDENTIVS IN $\psi\chi\omicron\mu\alpha\chi\iota\alpha$, cū pugnam luxuriæ & sobrietatis describit:

Post inscripta, inquit, oleo frontis signacula, per que Vnguentum regale datum est, & Chisma perenne.

Et in hymno ante somnum:

*Cultor Dei memento
Te fontis, & lauacri
Rorem subuisse sanctum,
Te Chriſmate innotatum.*

VI. PACIANVS in lib. de Baptismo: Lauacro, inquit, peccata purgatur, Chrismate sanctus Spiritus superinfunditur: utraque uero ista, manu & ore antistiti impetramus. Item in i. epist. ad Sympronianum Nouatianum: Si ergo & lauacri, & Chrimatis potestas, maiorum longè Charismatum ad Episcopos, inde (ex Apostolorū forma) descendit, & ligandi quoque ius adfuit, atque soluendi. Vbi uides, Chisma non solum coniungi cum Baptismi & Pœnitentiæ Sacramento, sed etiam anteponi Sacramento Pœnitentiæ: dicit enim esse potestatem maiorum Charismatum, posse Chrismate inungere, quam soluere, vel ligare: & inde probat posse Episcopum soluere, & ligare, quia potest baptizare, & Chrismate consignare, quæ sunt maiora munera. Idem in epist. 2. *Vestra plebi*, inquit, unde Spiritus, quam non consignat vnctus sacerdos?

VII. AMBROSIVS lib. 3. de Sacramentis, cap. 2. Sequitur, inquit, spirituale signaculum, quia post fontem sequitur ut perfectio fiat, quando ad inuocationem sacerdotis Spiritus sanctus infunditur. Et libro de iis, qui inuocantur mysteriis, cap. 7. Repete, quia accepisti signaculum spirituale. Et infra: Serua quod accepisti, signauit te Deus Pater, confirmauit te Christus Dominus.

VIII. HIERONYMVS in Dialogo cōtra Luciferianos, postquam dixerat, Episcopos baptizatis per impositionē manuum dare Spiritum sanctū, subiungit: Exiguū, ubi scriptum sit: in Actibus Apostolorū. Sed etiam si Scripturæ auctoritas nō subesset totius orbis in hanc partē consensus instar præcepti obtineret.

IX. AVGVSTINVS lib. 15. Trinit. cap. 26. dicit, Ecclesiam adhuc seruare, quod fecerunt Apostoli Actor. 8. ut eius præpositi manus imponant ad Spiritum sanctū accipiendum. Ibidem etiam meminit Chrimatis. Itē in præfatione 2. concionis in Psal. 26. dicit, hac vnctione spiritualiter homines perfici. Item lib. 3. de Baptismo. cap. 16. & tract. 6. in epist. Ioānis dicit, nunc quidem non loqui linguis, quibus imponuntur manus post Baptismum, tamē reuera accipere Spiritū sanctum, & latenter, atq; inuisibiliter infundi charitatem. Sed præcipuus locus est lib. 2. contra literas Petilianī, cap. 104. In hoc unguento, inquit, Sacramentū Chrimatis uult Petilianus interpretari: quod quidem in genere uisibiliū signaculorum sacrosanctum est, sicut ipse Baptismus; sed potest esse in hominibus pessimum

Et id.

Et infra: Discerne igitur visibile sanctum Sacramentum, quod esse in bonis, & in malis potest: illud ad premium, istud ad iudicium, ab inuisibili unctioe charitatis, quæ proprie bonorum est.

X. BEDA lib. 6. in Lucam, exponens illa verba Luc. 21. Et egressus ibat secundum consuetudinem in montem oliuarum. In montem, inquit, oliuarum discipulos educit, ut omnes in morte sua baptizatos alissimo sancti Spiritus Chrismate confirmandos esse designet.

His accedant qui de hoc Sacramento ex professo tractant.

XI. Rabanus lib. 1. de Institut clericorum, cap. 30. XII. Amalarius lib. 1. de officiis Ecclesiasticis. XIII. Hugo libro 2. de Sacramentis, pag. 7. & XIV. Magister cum omni Schola libro 4. Sentent. distinct. 7.

His accedant tria miracula ad huius Sacramenti Confirmationem à Deo ostensa. PRIMVM exstat apud Opatum lib. 2. vbi refert, ampullam S. Chrismatis ab Arianis per fenestram proiectam, Angelica manu sustentatam collidi non potuisse. ALTERVM exstat in vita S. Remberti Bremensis Episcopi apud Surium tomo 1. in mense Februario, quæ scripta est ante annos DCC. Ibi legimus S. Rembertum inter confirmandum cæcum illuminasse. TERTIVM exstat in vita S. Malachie à S. Bernardo scripta: Puerum, inquit Bernardus, mente caprum, ex his quos lunaticos vocant, inter confirmandum sacramento curauit. Loquitur autem de Malcho Episcopo S. Malachie præceptore.

CAPVT SEPTIMVM.

Diluuntur solutiones aduersariorum ad Patrum testimonia, quæ sunt etiam argumenta ipsorum contra veritatem.

NUNC quid aduersarij ad tam multa Patrum testimonia respondeant, & quid nobis obiciant, videamus. Calvinus PRIMO simpliciter reiicit Patres. Nam libro 4. cap. 19. §. 4. Hieronymum dicit in eo hallucinari, quod Apostolicam obseruationem esse putauerit ritum Confirmationis. Et §. 8. & 10. vehementissime inuehitur in S. Melchiam, ut supra capite 1. notauimus. Denique